

انتخاب یک برنده در افغانستان

نویسنده میکانیل او هنلان

برگردان به فارسی: مسعود اندیشمند

ⁱThe Washington روز نامه امریکایی ده واشنگتن پست

تاریخ نشر: 10 جولای 2012

بحث های امریکا در باره جنگ افغانستان به این دو مطلب متمرکز است که ما چقدر زود میتوانیم نیروهای خود را به کشور خود برگردانیم و آیا میتوانیم با دولت حامد کرزی در مورد یک قرارداد صلح با طالبان کار کنیم؟ افزون بر این دو پرسش آیا افغانستان تا آن زمان میتواند ثبات خود را حفظ کند و ازبازگشت طالبان و القاعده جلوگیری شود؟ بحث مهم دیگر این است که هنگامیکه دوره ریاست آقای کرزی در سال 2014 تمام شود، جانشینش کی خواهد شد؟ ایالات متحده امریکا باید از هیچ کوشش ممکن در جهت پیروزی یک اصلاح طلب در انتخابات دریغ نکند. ریسک درین پروسه بزرگ است. اگر یک جنگسالار یا یک سیاستمدار فاسد برنده انتخابات ریاست جمهوری شود، این همه کمک ها هدر خواهند رفت و اقتصاد افغانستان که تا هنوز هم وابسته به میلیارد ها دالر کمک سالانه خارجی، مانند همین کانفرانس کمک دهی یکشنبه گذشته در توکیو برگزار گردید، سیر قهقرایی خواهد پیمود. بهبود در کیفیت زندگی شهروندان، مانند بالا رفتن قابل توجه طول عمر (سن متوسط)، افزایش ثبت نام در مدارس و دسترسی تیلفن های همراه به احتمال زیاد برباد خواهد رفت. و بدتر از همه، شورشیان قدرت پشتیبانی خود را از ملیون ها افغان ناراض خواهند گرفت. جنگ داخلی از سر گرفته خواهد شد و همراه با آن کنترل بخش های بیشتر کشور در دست طالبان و القاعده قرار خواهد گرفت.

اگر رئیس جمهور آینده افغانستان یک اصلاح طلب نسبتاً جدی هم باشد، احتمالاً نتیجه آن آنقدر خوب نخواهد بود؛ اما این نتیجه بهتر از شکست (واگذاری کشور به طالبان، از سرگیری جنگ داخلی) خواهد بود. رهبران خوب زیاد هستند که میخواهند با این چالش انتخاباتی روبرو شوند. نامزد های احتمالی عبارتند از حنیف اتمر، وزیر پیشین دو وزارت؛ معارف داخله، کسیکه به شروع یک جنبش اصلاحات سیاسی چند قومی کمک کرده است. کاندیدهای احتمالی دیگر، اقتصاد دان بسیار دانا اشرف غنی و وزیر خارجه پیشین عبدالله عبدالله. اگر چنین اصلاح طلب غالب شود، دولت کابل هنوز هم دچار مشکلاتی چون درگیری با شورشیان در مناطق روستایی و در عین حال با حملات انتحاری در مناطق پر نفوس روبرو خواهند شد. اما دولت احتمالاً قادر خواهد بود شهر های بزرگ و راه های حمل و نقل را زیر کنترل خود ثابت نگه دارد و نیروهای امنیتی کشور را هم سالم نگه دارد. با ترکیب مناسب معاونان رئیس جمهور و وزیران کابینه و با روش درستی در مورد هرگونه مذاکرات در مورد صلح و همچنان ترکیب درست دولت، احتمال تهدید جنگ داخلی از لحاظ قومی را فرو خواهد نشاند.

خواهش بعضی ها اجتناب دخالت در انتخابات یک کشور مستقل است. اما افغان های اصلاح طلب خواستار کمک در مورد روند انتخابات در افغانستان اند. در ماه مه هنگامیکه من از افغانستان دیدن کردم، بسیاری برای من گفتند که ایالات متحده یک برنده را انتخاب میکند تا اینکه بتواند از وی حمایت کند. همچنان اگر ما اعتراف کنیم یا نکنیم ولی حضور بین المللی در افغانستان قدرت نفوذ و دخالت را از بیرون افزایش میدهد. حمایت از دولت کرزی در واقع یک نوع مداخله سیاسی است، قسمیکه این مداخله سیاسی منابع و وسایل زیادی را در اختیار زمام دارمیگذارد. مثلاً کنترل رسانه های دولتی که درانتخاب جانشین بعدی از آن بهره گیری میشود. علاوه براین، مقامات امریکا وقتی تصمیم میگیرند که چقدر پول و چه تعداد سربازان به حمایت از کمک دراز مدت افغانستان اختصاص داده شود، ما این حق را داریم بگوییم که میزان حمایت ما جداً تحت نفوذ انتخابیکه افغانها میکنند قرار میگیرد - حتی اگر ما سعی کنیم که برنده ای را برگزینیم (و نباید هم این ما باشیم که برنده ای انتخابات را برگزینیم)، برای کانگره نگه داشتن 20000 نیروی امریکایی در افغانستان با یک هزینه ی سالانه

ایکه بعد از 2014 شاید به 25 میلیارد دالر برسد غیر قابل تصور است. به اضافه ی آن 3 تا 5 میلیارد دالر دیگری سالانه برای کمک های مستقیم امنیتی و اقتصادی آینده ی افغانستان کشوریکه مملو از فساد است. کانگره ی امریکا با درنظرداشت فساد اداری حکومت فعلی از حمایت مالی چنین حکومتی خود داری خواهد کرد. در چنین شرایطی، در حالی که منافع راهبردی ایالات متحده منجر به پایان دادن کامل تلاش ها در مورد افغانستان نخواهد بود، اما باید یادآور شد که این تعهد و تلاش های ما در رابطه به افغانستان البته اساساً به قهقرا خواهد رفت. ما باید این امر را همزمان با شکل گیری مبارزات انتخاباتی 2014 تأکید کنیم. دیپلومات های امریکایی ترجیحاً با حمایت ماموریت های خارجی دیگر در کابل، بشمول کشور های عمده ی اسلامی چون ترکیه، اندونیزیا و تانزانیا (که هر یک سوابق مؤثری در مبارزه با فساد و بهبود وضعیت حکومت در سال های اخیر دارند) باید حاضر شوند و بتوانند بگویند (حتی در صورت لزوم علنی)، که کدام کاندیداها در افغانستان به عنوان رئیس جمهور غیر قابل قبول خواهد بود.

با توجه به مراحل اولیه ی روند سیاسی افغانستان و انتخابات قریب الوقوع امریکا، هیچ نوع وعده رسمی و لازم الاجرا از طرف امریکا امکان پذیر نیست. با این حال، پیام هماهنگ از رهبران کنگره هر دو حزب، پرزددنت اوباما و میت رامنی (کاندید ریاست جمهوری جمهوریخواهان امریکا) در مورد افغانستان مدت زیادی را در بر خواهد گرفت.

این یک امر لازم و آشکاراست که ما به افغانستان کمک خیلی کمتری در اختیار خواهیم گذاشت، هنگامیکه این مملکت یک رهبر ضعیفی را انتخاب کند، اما اخیراً در کابل چنین معلوم میگردید که این پیام به درستی گوشزد نشده است. بسیاری از افغانها فکر میکنند که ما آنها را - قسمیکه قبلاً به باد فراموشی سپرده شده بود - کاملاً ترک خواهیم گفت، و یا بر اساس احساس اغراق آمیزی که از اهمیت ژئو استراتژیک کشور خود دارند، فکر میکنند که ما (امریکایی ها) تا ابد در افغانستان خواهیم ماند. ما نیاز داریم تا نفوذ و اعتبار خود را با یک پیام شفاف و معتبر، همراه با کشور های دخیل دیگر از نو تجدید و مستحکم کنیم.

رهبر آینده ی افغانستان فرصتی برای بازگرداندن اعتبار و اعتماد امریکا را دارد. و همچنان این رهبر آینده میتواند که همکاری امنیتی پایداری را با ایالات متحده، قسمیکه این مملکت (امریکا) به تدریج با کشور های چون یونان، ترکیه، اردن، مصر، کره جنوبی و تایوان، ایجاد کرده بود، تحقق بخشد. افغانها وقتی برای جایگزینی کرزی به پای صندوق رای میروند باید ترغیب شوند تا به جنایتکاران و جنگسالاران رای ندهند و به شکست آنها فکر کنند. سیزده سال تلاش و حمایت مالی امریکا - و تلاش و توانایی مردم افغانستان برای گریز از جنگی که چنان طولانی شده است که میتوان آن را یک نسل جنگ نامید - به شدت وابسته به روند انتخابات سالم و نتیجه ی آن در سال 2014 است.

ⁱ http://www.washingtonpost.com/opinions/picking-a-winner-in-afghanistan/2012/07/09/gJQAencCZW_story.html?wprss=rss_opinions